

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

DOI: <https://doi.org/10.18524/2411-2054.2024.54.304886>

УДК 341.1

В. І. Голопапа, аспірант

Державний податковий університет

Навчально-науковий інститут права

Кафедра міжнародного права та права Європейського Союзу

вул. Університетська, 31, Ірпінь, 08200, Україна

e-mail: vladislav.igorevich7@gmail.com

ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0008-6020-1767>

УЧАСТЬ УКРАЇНИ В МИРОТВОРЧИХ МІСІЯХ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ДОВОЄННИЙ ПЕРІОД

У статті проводиться аналіз участі України в миротворчих місіях міжнародних організацій, зокрема Організації Об'єднаних Націй та Північноатлантичного альянсу. Метою статті є аналіз впливу України на миротворчі процеси та виявлення ключових переваг і актуальних проблемних питань участі держави в ООН. Виявлено ключові проблемні аспекти, що потребують доробки, такі як необхідність удосконалення стратегічного планування та розвитку законодавчої бази.

Стаття зосереджується на глобальних змінах у міжнародних відносинах, зумовлених процесами глобалізації, та визначає роль міжнародних організацій у превентивних заходах та вирішенні конфліктів. Внесок України у миротворчі операції з моменту проголошення незалежності включає ініціативи, спрямовані на зміцнення потенціалу ООН у сфері миротворчості та зміни в законодавстві, що регулюють участь країни в міжнародних миротворчих операціях.

Особлива увага приділена адаптації України до сучасних викликів міжнародної безпеки, включаючи реформування миротворчих процесів, удосконалення механізмів правового захисту миротворців, а також активну роль країни в міжнародних операціях під егідою ООН та НАТО. Дослідження підкреслює важливість створення юридичної бази, що забезпечує ефективну участь України у миротворчих місіях, важливість стратегічного планування та розробки національної стратегії в цій сфері.

Стаття наголошує на значенні досвіду, набутого українськими військово-службовцями під час участі в миротворчих місіях, для збереження боєздатності Збройних Сил України, висвітлює фінансові аспекти участі країни у міжнародних миротворчих операціях. Визначено потребу в подальшому розширенні цивільного компоненту у миротворчій діяльності та акцент на важливості залучення кваліфікованого поліцейського та правового персоналу, зокрема через вдосконалення національної системи підготовки фахівців та створення національного реєстру миротворців.

Участь України у миротворчих операціях міжнародних організацій ООН та НАТО сприяє зміцненню міжнародного іміджу країни, розвитку обороноздатності та військового досвіду, створює нові можливості для міжнародної співпраці у сфері забезпечення глобальної безпеки. Висновки статті підкреслюють стратегічне значення миротворчої діяльності для зміцнення міжнародного статусу України та сприяння її євроатлантичній інтеграції.

Ключові слова: миротворча місія, міжнародні організації, участь України, законодавче регулювання, міжнародна безпека.

Постановка проблеми. Сучасні міжнародні відносини перебувають у стані постійних трансформацій, причому, найбільш вагомим чинником в цьому процесі є глобалізація. В контексті взаємозалежності держав сучасного світу та усвідомлення того, що будь-яка проблема, незалежно від її характеру (соціальна, політична, релігійна, екологічна), що виникає в одній країні, впливає на сусідні та далекі держави і регіони, перед світовим співтовариством постає важливе завдання: розробка механізму запобігання й подолання кризових ситуацій та явищ, що можуть виникнути. Міжнародні організації відіграють ключову роль у розробці превентивних заходів та вирішенні наявних конфліктів між державами, оскільки вони покликані координувати зусилля країн-членів для розробки загальної стратегії з метою розв'язання глобальних проблем, що включає і створення умов для ефективної їх реалізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасних наукових дослідженнях миротворча діяльність Організації Об'єднаних Націй знаходить своє відображення у множині праць. Тематика участі України у миротворчих місіях також активно досліджується вітчизняними науковцями. Освітлення різних аспектів цього питання можна знайти у наукових роботах таких вчених як: О. Бодрук, Л. Головатюк, О. Заболотний, О. Луник, П. Назаренко, О. Пилип, О. Прилипа, Н. Романюк, В. Смолянук та ін.

Мета статті полягає у детальному описі миротворчих ініціатив Організації Об'єднаних Націй, ретельному аналізі ролі України в рамках цих операцій, виявленні ключових переваг і актуальних проблемних питань, які стосуються участі України у миротворчих місіях під егідою ООН.

Виклад основного матеріалу. Україна бере активну участь у реформуванні миротворчих процесів, спрямованих на підвищення ефективності міжнародних організацій та їх адаптацію до сучасних викликів. Вона виступила ініціатором створення кількох механізмів, спрямованих на посилення потенціалу Організації Об'єднаних Націй у зазначеній сфері. Ці ініціативи включають заповнення критичних прогалів у забезпеченні авіаційної підтримки місій та удосконалення механізмів правового захисту миротворців, відомих як «блакитні шоломи». Зокрема, у 1994 році наша держава виступила ініціатором Конвенції з безпеки персоналу ООН та пов'язаного з нею персоналу. Українська держава є унікальною країною-партнером НАТО, що бере участь у всіх ключових миротворчих місіях організації.

Зміни в законодавстві України, спрямовані на регулювання участі країни у міжнародних миротворчих операціях ООН та НАТО, дозволили ефективно вирішити проблеми, що існували раніше. У 2018 році був прийнятий ключовий правовий акт під назвою «Про національну безпеку України», датований 21 червня 2018 року, який визначив основні принципи та постулати у галузі оборони та безпеки нашої країни [11]: верховенство права, законність, забезпечення демократичного порядку в країні; дотримання правил та принципів міжнародного права, розвиток оборонної сфери держави. Не менш важливим нормативно-правовим актом є «Стратегія Міжнародної миротворчої діяльності

України», прийнята 15 червня 2009 року [17]. Цей документ визначив ключові принципи та напрями діяльності України в міжнародних відносинах та став важливим етапом у формуванні юридичної бази, яка регулює зовнішні відносини країни. Згідно з цією Стратегією, Україна має намір продовжувати активну участь у миротворчій діяльності та розширювати власні міжнародні зв'язки. За період з 1992 року і до сьогоднішнього дня Верховною Радою України та Кабінетом Міністрів України було ухвалено додаткові нормативно-правові акти та укладено низку міжнародних договорів з іноземними державами, що стосуються миротворчої діяльності та регулюють участь органів влади України у формуванні миротворчих операцій у світі. Серед них можна виокремити такі: Закон України «Про Збройні Сили України» [7], Закон України «Про Оборону України» [12]. Отже, зазначені законодавчі та додаткові нормативно-правові акти урегульовують фінансові, правові та організаційні аспекти участі України у миротворчих місіях, а також встановлюють загальні принципи та норми застосування національних сил у різних регіонах світу. Створена юридична база забезпечує більш ефективну участь України у таких операціях, а фінансові умови їх проведення відповідають національним можливостям та забезпечують достатній рівень фінансування національних контингентів та персоналу.

Проте стратегія миротворчої діяльності держави на міжнародному рівні потребує детальної доробки. Існуюча реконструкція законодавчої бази України щодо участі у миротворчих операціях міжнародних організацій повинна забезпечити комплексне розуміння політичних та юридичних умов участі країни у теперішніх міжнародних операціях та у майбутньому.

Питання участі української держави у миротворчих операціях Організації Об'єднаних Націй та Північно-Атлантичного Альянсу постійно привертають увагу вітчизняних дослідників. Окремі аспекти цієї теми були розглянуті у наукових працях Т. Брежневої, Н. Романюк, Л. Головатюк, Д. Задириєнко, В. Гречанинова, О. Їжака, В. Гудим, Д. Кащенко, О. Гущина, О. Мільченка, О. Заболотного, Р. Офіцинського, А. Каляєва, Г. Шелест та ін. [1; 2; 16].

Наша країна – одна із засновниць Організації Об'єднаних Націй, що вступила у миротворчі операції лише після оголошення незалежності. Становлення нормативно-правової бази миротворчої діяльності України та Збройних Сил України розпочалося з прийняття Верховною Радою України Постанови від 3 липня 1992 року № 2538-ХІІ «Про участь батальйонів Збройних Сил України в Миротворчих Силах ООН у зонах конфліктів на території колишньої Югославії» [13].

Подальші правові основи миротворчої діяльності України встановлювалися через постанови Верховної Ради України, укази Президента України та рішення Кабінету Міністрів України, які реагували на актуальні проблеми, пов'язані з конфліктами, та потребували оперативного втручання миротворчого контингенту України. Наприклад, у грудні 1995 року Кабінет Міністрів України прийняв Постанову «Про участь українського контингенту в операції багатонаціональних сил на території Боснії і Герцеговини», керуючись запрошенням відповідно до резолюції Ради Безпеки ООН від 15 грудня 1995 року та стратегічними інтересами України [14].

Загострення обстановки на Балканах та необхідність у військових миротворцях з України в інших країнах колишньої Югославії стали причиною

прийняття Постанови Верховної Ради України «Про участь контингенту Збройних Сил України в миротворчих силах ООН у Східній Славонії» у 1996 році [15].

01 вересня 1999 року Україна почала участь в операції зі створення стабілізаційних сил у Косові. Польсько-український миротворчий батальйон «УкрПолбат», що прибув у Косово, став складовою частиною об'єднання «Схід» сил КФОР.

Протягом двадцяти років український миротворчий контингент у Косово зменшився на 123 військовослужбовців та 36 одиниць техніки, які були репатрійовані в Україну.

У 1999 році підписано Указ Президента «Про направлення миротворчого контингенту для участі в миротворчій операції в Косово, Союзна Республіка Югославія», закріплений відповідним законом [8].

Кількість українських військових, що беруть участь у миротворчих місіях, є змінною та залежить від ситуації безпеки в районах проведення операцій та вимог міжнародних миротворчих організацій. Загальна кількість персоналу, який представляє Україну у миротворчих операціях ООН, станом на 2015 р. складало 323 особи [16, с. 39].

14 серпня 2004 року була заснована навчальна операція НАТО в Республіці Ірак (ТМН-І), в якій Україна брала участь на прохання тимчасового Іракського Уряду відповідно до резолюції Ради Безпеки ООН № 1546. У лютому 2006 року ЗСУ прийняли участь в цій місії направленням до Іраку трьох офіцерів згідно з Указом Президента України «Про направлення миротворчого персоналу України до Республіки Ірак» від 30.11.2005 р. № 1675/2005 [9]. Ще 7 військовослужбовців ЗСУ було приєднано до складу ТМН-І пізніше у листопаді 2008 року. Основною метою місії була допомога Іраку у створенні потужного безпекового сектору в країні, що включало постачання обладнання, тренування та технічну підтримку сил безпеки. Діяльність місії була спрямована на тренування, консультування та наставництво середнього та вищого керівництва органів управління та сил безпеки, а також на розробці надійної системи управління військами на обох рівнях – оперативному та стратегічному, адаптуючи тренувальні програми під керівництвом національних експертів [4].

Загальна кількість осіб у Тренувальній місії НАТО в Республіці Ірак (ТМН-І) становила близько 170 військовослужбовців із України та 14 країн-членів НАТО. Українські Збройні Сили мали 10 посад у складі ТМН-І в Республіці Ірак [21].

Антитерористична операція «Активні зусилля» НАТО розпочалася 26 жовтня 2001 року як відповідь на теракти у США. Операція відбувалась у Середземному морі та була спрямована на запобігання переміщенню терористів та зброї масового знищення. Основною метою було підвищення загальної безпеки морського сплаву. Участь Збройних Сил України у цій операції була затверджена згідно угоди між Україною та НАТО щодо участі України у військових операціях у Середземному морі під назвою «Активні зусилля», що набула чинності 16.02.2005 р. [18].

Україна, затверджуючи згоду на участь в операції «Активні зусилля», передбачала надання повних операційних здатностей за підтримки Національного контактного пункту Військово-Морських Сил Збройних Сил України у м.

участь українського контингенту, що складався з інженерного підрозділу на 40 військовослужбовців та 18 одиниць автомобільної та спеціальної техніки, у операції в рамках Багатонаціональних сил НАТО в Косово (КФОР) та національного персоналу у складі місії НАТО «Рішуча підтримка» в Афганістані [2, с. 53].

З 01 січня 2015 року НАТО розпочало нову небойову місію в Афганістані, під назвою «Рішуча підтримка». Цю місію забезпечували 28 країн-членів Альянсу й 14 держав-партнерів, включаючи Україну. 30 березня 2015 року відповідно до Указу Президента України № 185/2015 «Про направлення національного персоналу для участі України в тренувально-дорадчій Місії НАТО «Рішуча підтримка» в Ісламській Республіці Афганістан» було направлено національний персонал у кількості до 30 осіб [10].

07 квітня 2015 року Україна уклала з НАТО Угоду про участь українського національного персоналу в тренувально-дорадчій Місії НАТО «Рішуча підтримка» [20].

На початку 2021 року Організація Об'єднаних Націй здійснювала 14 миротворчих місій у різних країнах світу, при цьому Збройні Сили України брали участь у шести з них [2]. У цих операціях вони здійснювали ряд завдань, а саме: гелікоптерне забезпечення, патрулювання відведених зон, збір та аналіз інформації, ведення моніторингу реінтеграції збройних формувань, проведення розвідки, розмінування та усунення небезпечних об'єктів, надання гуманітарної допомоги, супроводження та охорона гуманітарних вантажів, проведення інженерної розвідки шляхів переміщення та об'єктів, а також моніторинг процесу роззброєння та демобілізації та морське патрулювання [7].

У різних гарячих точках світу військовослужбовці Збройних Сил України проводили широкий спектр заходів, спрямованих на вирішення конфліктів та відновлення мирного життя. Ці заходи включали роз'єднання конфліктуючих сторін, відновлення інфраструктури, розмінування місцевості, транспортування військ та цивільного населення, а також медичну евакуацію та забезпечення безпеки під час проведення виборів у країнах конфлікту. На жаль, участь у цих операціях призвела до втрат – загинули 55 військовослужбовців Збройних Сил України [3].

Висновки і пропозиції. Постійна участь у міжнародних місіях ООН та НАТО сприяє збільшенню престижу та покращенню іміджу України у міжнародних відносинах, сприяє утвердженню України як надійного партнера у сфері міжнародної безпеки та стабільності. Крім того, миротворча діяльність стає невід'ємною складовою євроінтеграційного курсу країни, що сприяє курсу України до інтеграції в європейську та євроатлантичну спільноту.

Участь у миротворчих операціях сприяє збільшенню фінансових ресурсів до Державного бюджету України, що є важливою перевагою співпраці з ООН та НАТО у цьому напрямку. Крім того, учасники миротворчих місій набувають необхідного досвіду та кваліфікації, що стає основою для успішного виконання завдань у небезпечних умовах, приймаючи активну участь України у миротворчих місіях під егідою ООН та НАТО.

Однак, є певні аспекти, що потребують покращення, це стратегічне планування та правове регулювання участі у миротворчих операціях.

1) Посилення стратегічного планування. Україні необхідно розробити більш деталізовані та адаптивні стратегії для участі у міжнародних миротворчих операціях. Це включає глибше розуміння потенційних ризиків та вигод від кожної місії, більшу гнучкість у прийнятті швидких рішень відповідно до мінливих міжнародних обставин.

2) Реформування законодавства. Необхідно оновити законодавчу базу, яка регулює участь України в міжнародних миротворчих операціях, для забезпечення кращої юридичної підтримки учасників місій та адаптації до сучасних викликів міжнародної безпеки.

3) Розвиток міжнародної співпраці. Україні варто продовжувати активні двосторонні та багатосторонні дипломатичні зусилля для зміцнення своїх позицій у міжнародних організаціях. Важливою є співпраця з іншими країнами у сферах обміну інформацією, навчання та логістичної підтримки.

4) Збільшення інвестицій у миротворчу підготовку. Значні ресурси мають бути виділені для підготовки та оснащення миротворчих контингентів, зокрема через модернізацію обладнання, підвищення кваліфікації персоналу та розширення спеціалізованих тренінгових програм.

5) Інтеграція новітніх технологій. Використання передових технологій – зокрема штучний інтелект та цифрові програми для аналізу даних, може підвищити ефективність миротворчих місій, допомагаючи в прогнозуванні конфліктів, оптимізації розгортання ресурсів та підвищенні безпеки персоналу.

Отже, Україна як активний учасник міжнародного співтовариства ініціює механізми, спрямовані на зміцнення потенціалу ООН у сфері миротворчих місій.

Важливою темою є участь України у гуманітарних місіях НАТО, яка демонструє готовність країни до взаємодії з міжнародними партнерами у вирішенні глобальних викликів. Миротворча активність України сприяє зміцненню міжнародного іміджу країни, розвитку військового досвіду та обороноздатності, збільшення кваліфікованих та досвідчених військових.

Список використаної літератури

1. Брежнева Т., Їжак О., Шевцов А. Євроатлантична інтеграція України: військово-політичні аспекти: Монографія / Під ред. акад. НАН України В. П. Горбуліна. Дніпропетровськ: Пороги, 2003. 160 с.
2. Задирієнко Д. С., Бабенко Л. Л. Участь України у миротворчих місіях НАТО / Д. С. Задирієнко, Л. Л. Бабенко. Країни Центральної, Східної та Південно-Східної Європи в історичному дискурсі Західної цивілізації : зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. 07.04.2020 р. Полтава-Вітебськ, 2020. С. 47-59.
3. За роки незалежності українські воїни провели 27 миротворчих операцій. URL: <https://armyinform.com.ua/2019/07/za-roky-nezalezhnosti-ukrayinski-voyin/> (дата звернення: 24.03.2024).
4. Історія участі України в діяльності тренувальної місії НАТО в Республіці Ірак. Військово-науковий вісник. 2012. № 18. С. 47-54. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnv_2012_18_7 (дата звернення: 24.03.2024).
5. Операції НАТО. К.: Т-во «Знання» України, 2007. 24 с.
6. Поточний стан миротворчої діяльності України. URL: <http://prismua.org/>. (Дата звернення: 20.03.2024).
7. Про Збройні Сили України: Закон України: зі змінами в ред. від 05.10.2000 р. № 2019-III // Відомості Верховної Ради України. 2000. № 48. Ст. 410.
8. Про направлення миротворчого контингенту для участі України у миротворчій

- операції в Косово, Союзна Республіка Югославія : Указ Президента України від 14.08.1999 р. № 852/99. Офіційний вісник України. 1999. № 31. 1600 ст.
9. Про направлення миротворчого персоналу України до Республіки Ірак : Указ Президента України від 30.11.2005 р. № 1675/2005. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1675/2005#Text> (дата звернення: 24.03.2024).
 10. Про направлення національного персоналу для участі України в тренувально-дорадчій Місії НАТО «Рішуча підтримка» в Ісламській Республіці Афганістан : Указ Президента України від 30.03.2015 р. № 185/2015. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1852015-18698> (дата звернення: 24.03.2024).
 11. Про національну безпеку України : Закон України від 21.06. 2018 р. № 31. 241 с. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (дата звернення: 25.03.2024).
 12. Про оборону України: Закон України від 06 грудня 1991 р. № 1932- XII (зі змінами від 16.10.2010 р.). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1932-12>. (дата звернення: 25.03.2024).
 13. Про участь батальйонів Збройних Сил України в Миротворчих Силах Організації Об'єднаних Націй у зонах конфліктів на території колишньої Югославії : Постанова Верховної Ради України від 03.07.1992 р. № 2538-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 38. 564 ст.
 14. Про участь українського контингенту в операції багатонаціональних сил з виконання угоди на території Боснії і Герцеговини : Постанова Кабінету Міністрів України від 29.12.1995 р. № 1073. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1073-95-%D0%BF> (дата звернення: 24.03.2024).
 15. Про участь контингенту Збройних Сил України в миротворчих силах Організації Об'єднаних Націй у Східній Славонії : Постанова Верховної Ради України від 25.03.1996 р. № 102/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 14. 66 ст.
 16. Романюк Н., Большук О. Участь України в миротворчих місіях Організації Об'єднаних Націй. Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії. 2021. № 2 (10). С. 39-50.
 17. Стратегія міжнародної миротворчої діяльності України: Указ Президента України від 15.06.2009 р. № 435/2009. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435/2009#Text> (дата звернення: 25.03.2024).
 18. Угода (у формі обміну листами) між Україною та Організацією Північноатлантичного договору про участь України у військово-морських операціях на Середземному морі в рамках операції «Активні зусилля» (ОАЗ) від 16.02.2006 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_013#Text (дата звернення: 24.03.2024).
 19. Угода (у формі обміну листами) між Україною та Організацією Північноатлантичного договору про участь України в операції «Океанський Щит», ратифікована Законом № 580-VII від 19.09.2013 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_027#Text (дата звернення: 24.03.2024).
 20. Угода (у формі обміну листами) між Україною та НАТО щодо участі у діяльності місії НАТО в Афганістані «Рішуча підтримка» та відповідних фінансових зобов'язань від 07.04.2015 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_032#Text (дата звернення: 24.03.2024).
 21. Участь Збройних Сил України у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки. URL: <http://www.mil.gov.ua/> (дата звернення: 24.03.2024).

References

1. Brezhnieva, T., Yizhak, O., Shevtsov, A. (2003). Yevroatlantychna intehratsiia Ukrainy: viiskovo-politychni aspekty: Monohrafiia / Pid red. akad. NAN Ukraine V. P. Horbulina. Dnipropetrovsk: Porohy. 160 s. [in Ukrainian].
2. Zadyriienko, D. S., Babenko, L. L. (2020). Uchast Ukrainy u myrotvorchykh misiiah NATO. / D. S. Zadyriienko, L. L. Babenko. Krainy Tsentralnoi, Skhidnoi ta Pivdenno-Skhidnoi Yevropy v istorychnomu dyskursi Zakhidnoi tsyvilizatsii : zb. materialiv Mizhnar. nauk.-prakt. internet-konf. Poltava-Vitebsk. S. 47-59. [in Ukrainian].
3. Za roky nezalezhnosti ukrainski voyny provely 27 myrotvorchykh operatsii. (15.07.2019). Armya inform. URL: <https://armyinform.com.ua/2019/07/za-roky-nezalezhnosti-ukrayinski-voyin/> [in Ukrainian].

4. Istoriia uchasti Ukrainy v diialnosti trenuvalnoi misii NATO v Respublitsi Irak. Viiskovo-naukovyi visnyk. № 18. S. 47-54. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnv_2012_18_7 [in Ukrainian].
5. Operatsii NATO. K.: T-vo «Znannia» Ukrainy. 2007. 24 s. [in Ukrainian].
6. Potochnyi stan myrotvorchoi diialnosti Ukrainy. Prisma. URL: <http://prismua.org/> [in Ukrainian].
7. Pro Zbroini Syly Ukrainy. Zakon Ukrainy : zi zminamy v red. vid 05.10.2000 № 2019-III. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. № 48. St. 410. [in Ukrainian].
8. Pro napravlennia myrotvorchoho kontynhentu dlia uchasti Ukrainy u myrotvorchii operatsii v Kosovo, Soiuzna Respublika Yuhoslaviia. Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 14.08.1999 № 852/99. Ofitsiinyi visnyk Ukrainy. № 31. 1600 st. [in Ukrainian].
9. Pro napravlennia myrotvorchoho personalu Ukrainy do Respubliky Irak. Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 30.11.2005 № 1675/2005. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1675/2005#Text> [in Ukrainian].
10. Pro napravlennia natsionalnoho personalu dlia uchasti Ukrainy v trenuvalno-doradchii Misii NATO «Rishucha pidtrymka» v Islamskii Respublitsi Afghanistan. Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 30.03.2015 № 185/2015. President. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1852015-18698> [in Ukrainian].
11. Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy. Zakon Ukrainy vid 21.06. 2018 № 31. 241 s. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> [in Ukrainian].
12. Pro oboronu Ukrainy. Zakon Ukrainy vid 06.12.1991 № 1932-XII (zi zminamy vid 16.10.2010). Verkhovna Rada Ukrainy. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1932-12>. [in Ukrainian].
13. Pro uchast batalioniv Zbroinykh syl Ukrainy v Myrotvorchykh Sylakh Orhanizatsii Obiednanykh Natsii u zonakh konfliktiv na terytorii kolyshnoi Yuhoslavii. Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 03.07.1992 № 2538-XII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. № 38. 564 st. [in Ukrainian].
14. Pro uchast ukraïnskoho kontynhentu v operatsii bahatonatsionalnykh syl z vykonannia uhody na terytorii Bosnii i Hertsehovyny. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 29.12.1995 № 1073. Verkhovna Rada Ukrainy. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1073-95-%D0%BF> [in Ukrainian].
15. Pro uchast kontynhentu Zbroinykh Syl Ukrainy v myrotvorchykh sylakh Orhanizatsii Obiednanykh Natsii u Skhidnii Slavonii. Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 25.03.1996 № 102/96-VR. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. № 14. 66 st. [in Ukrainian].
16. Romaniuk N., Bolchuk O. (2021). Uchast Ukrainy v myrotvorchykh misiakh Orhanizatsii Obiednanykh Natsii. Mizhnarodni vidnosyny, suspilni komunikatsii ta rehionalni studii. № 2 (10). S. 39-50. [in Ukrainian].
17. Stratehiiia mizhnarodnoi myrotvorchoi diialnosti Ukrainy. Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 15.06.2009 № 435. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435/2009#Text> [in Ukrainian].
18. Uhoda (u formi obminu lystamy) mizh Ukrainoiu ta Orhanizatsiieiu Pivnichnoatlantychnoho dohovoru pro uchast Ukrainy u viiskovo-morskykh operatsiiakh na Seredzemnomu mori v ramkakh operatsii «Aktyvni zusyllia» (OAZ) vid 16.02.2006. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_013#Text [in Ukrainian].
19. Uhoda (u formi obminu lystamy) mizh Ukrainoiu ta Orhanizatsiieiu Pivnichnoatlantychnoho dohovoru pro uchast Ukrainy v operatsii «Okeanskyi Shchyt», ratyfikovana Zakonom № 580-VII vid 19.09.2013. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_027#Text [in Ukrainian].
20. Uhoda (u formi obminu lystamy) mizh Ukrainoiu ta NATO shchodo uchasti u diialnosti misii NATO v Afghanistani «Rishucha pidtrymka» ta vidpovidnykh finansovykh zoboviazan vid 07.04.2015. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_032#Text [in Ukrainian].
21. Uchast Zbroinykh Syl Ukrainy u mizhnarodnykh operatsiiakh z pidtrymannia myru i bezpeky. Ministerstvo oborony Ukrainy. URL: <http://www.mil.gov.ua/> [in Ukrainian].

V. I. Holopapa, Graduate Student
State Tax University
Educational and Scientific Institute of Law
the Department of International Law and Law of the European Union
31 University St, Irpin, 08200, Ukraine
e-mail: vladislav.igorevich7@gmail.com
ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0008-6020-1767>

UKRAINE'S PARTICIPATION IN PEACEKEEPING MISSIONS OF INTERNATIONAL ORGANIZATIONS IN THE PRE-WAR PERIOD

Summary

The article analyzes Ukraine's participation in peacekeeping missions of international organizations, particularly the United Nations and the North Atlantic Treaty Organization. The purpose of the article is to examine Ukraine's influence on peacekeeping processes, with a focus on legislative changes and initiatives aimed at strengthening international law and the protection of peacekeepers. Key issues requiring further development are identified, such as the need for improved strategic planning and legislative development.

The article focuses on global changes in international relations caused by globalization processes and identifies the role of international organizations in preventive measures and conflict resolution. Ukraine's contribution to peacekeeping operations since its declaration of independence includes initiatives aimed at enhancing the UN's peacekeeping capacity and changes in legislation regulating the country's participation in international peacekeeping operations.

The article emphasizes the importance of the experience gained by Ukrainian military personnel during their participation in peacekeeping missions for maintaining the combat readiness of the Armed Forces of Ukraine, and highlights the financial aspects of the country's participation in international peacekeeping operations. It identifies the need to further expand the civilian component in peacekeeping activities and focuses on the importance of involving qualified police and legal personnel, particularly through the improvement of the national training system for specialists and the creation of a national peacekeepers' registry.

Ukraine's participation in peacekeeping operations of international organizations like the UN and NATO enhances the country's international image, develops its defense capabilities and military experience, and creates new opportunities for international cooperation in ensuring global security. The conclusions of the article underline the strategic importance of peacekeeping activities for strengthening Ukraine's international status and supporting its Euro-Atlantic integration.

Keywords: peacekeeping mission, international organizations, Ukraine's participation, legislative regulation, international security.